

Prunkende, Stolt I Jokumsol

Ásmegin

I Stille færdes jeg
hen fra Alfarvei
opp mod Jokumsol

Af Byrden vældes jeg
Tankerne knuger mig
Der synes langt til Jokumsol

Alt mit Vonde glemmer jeg
bi Lysskapet fremfor mig,
der blusser i Jokumsol

Elvehesten fore mig
i Prunken hin viser sig
saa stolt i Jokumsol

Hvis Varskrig lokker mig
og fører mig indtil sig
given hen i Jokumsol

Levnet blaaner bagom mig
ei længer tynges jeg
saa skønt i Jokumsol

Dansense ledes jeg
idet Nøggen toner Vei
given efter i Jokumsol

I Tiernet svinder jeg
mod Mulmet under mig
saa koldt i Jokumsol